

som oplyst, vilde det være langt lettere og langt mindre tidspildende for Enhver især at søge hen til den Mand, han troer at være den dygtigste, end ved gjensidig Underviisning med mange Andre, som maaskee i den Retning ikke ere videre end han, at faae fyldestgjørende og maaskee eensidige Oplysninger. Det forekommer mig saaledes, at Afdelings-Systemet ikke horer hjemme her, og naar vi nøie overvete, at vi ikke paa eengang kunne være baade her i Forsamlingen og i Afdelingerne, saa forekommer det mig, at det, vi kunne foretage i Afdelingerne, kunne vi ligesaa godt foretage her i Thinget, og derved spare vi Thinget megen Tid, og derved faae vi kun det halve Arbeide. Spørge vi vor Erindring fra forrige Aar, hvad der foregik i Afdelingerne og hvad der derpaa foregik i Thinget, saa ville vi erindre, at Mange af os horte i Afdelingerne Ord for andet accurat de samme Bemærkninger, som vi siden sit i Thinget (Hør!). Vi horte dem endog saa senere i Thinget langt fuldstændigere og fyldigere, fordi det var om at gjøre at fremstille dem i en fyldig, om jeg saa maa sige, i en luttret Form for den store Verden. Vi skaffede ved Behandlingen i Afdelingerne nye Midler til at fornye Forhandlingerne her i Salen, og det kan ikke være vor Mening. Jeg troer, at, naar man nøie henvender sin Opmærksomhed herpaa, saa vil man ogsaa blive enig med mig i, at paa dette Standpunkt er endnu ikke Afdelingernes Behandling ønskelig, og derfor vil jeg foreslaae, at vi slaae ind paa en Vej, som har været fulgt paa flere Steder

med Hæld i en Række af Aar, den nemlig at fremkalde Forhandlingerne over Sagen først i det fulde Thing og at betragte den ærede Minister som Referent, saa at sige, der styrer Forhandlingerne og holder dem stadigt paa det rigtige Gebeet, Omraade, hvilket lettest der har ført til Maalet, som nemlig er at skaffe Thinget et Grundlag for sin Erkendelse, førend det gaaer til den videre Behandling. Hvad det paa det første Stadium af Sagen maa være os om at gjøre, det er, saavidt muligt, at sætte os ind i Finansministerens Udgangspunkt og hans Betragtningensmaade, da han udfastede Loven. Der kunne være mange Ankeposter, som vi ellers kunde have villet fremsføre derimod, der ville tabe Meget af deres Vægt, naar det bliver os forklaret, hvor store Vanskeligheder der allerede have været forbundne med at komme derhen, hvor vi nu ere, og naar det bliver os tilfagt, at det gjorte Værk ikke er betænkt for lang Tid, at det kun er et Overgangsværk, hvilket vi maae overtænke, at Finansloven i dette Dieblig her i Landet kun kan være.

Rettelser.

- Nr. 28 1ste Side 2den Sp. 2den L.; foran Ordene: „Sej skal tillade mig“ indsættes „J. Knudsen.“
 — — pag. 485 1ste Sp. 10de L. r. n., „Udskættets § 48“ læs: „Udskættets § 48, efter den af Comiteen vedtagne Forandring.“
 — — pag. 485 1ste Sp. 9de L. r. n., „8 Dage“ læs: „14 Dage“.